

ABONAMENTUL:

Pe un an . . . 24 Cor.
 Pe o jum. de an 12 „
 Pe trei luni . . . 6 „
 Pentru România şi
 străinătate:
 Pe un an . . . 40 lei.
 Pe o jum. de an 20 „

TELEFON N. 236.

GAZETA TRANSILVANIEI

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

REDACTIA
 ŞI ADMINISTRATIA
 Târgul Inului Nr. 30

INSERATELE
 se primesc la admini-
 trație. Prețul după tarif
 și învoială.

Manuscrisele nu se în-
 napoiază.

Danew—Tisza.

Când citești statisticele aproximative despre victimele războiului balcanic, te cuprinde groaza de cifre enorme al celor căzuți, mai ales din șirurile Bulgarilor. O sută de mii de vieți au fost curmate în aceste războaie, dintr-o sută de mii de piepturi tinere a curs sângele ca să îngrașe meleagurile Traciei și să înroșască pârâiele Macedoniei. Și totuși! Nu aceste victime ale glontelui și ale baionetei necrutătoare îți inspiră mila, nu ele dau timbrul tragic catastrofei poporului bulgar! Căci tinerii de la Kirkkilisse, dela Lüle-Burgas și Adrianopol, murind vedeau marea împărăție realizându-se pentru frații și copiii lor, ei își dădeau viața fericiți pentru un ideal de mărire, pe care au învățat din pruncie să-l iubescă. Până și nefericirii dela Bregalnița, căzând de loviturile tovarășilor lor de eri de arme, aveau încă iluzia, că mor pentru mărima și măria patriei lor.

De compătimit sunt cei rămași în viață. Cei ce în pieptul lor plin de mândria învingătorului primesc azi săgeata umilirei, cei ce simt năvălindu-le sângele rușinii în obrazul crispat de durere, cei ce scrâșnind din dinți șoptesc un singur nume, urgisitul nume: *Danew*.

Danew!
 În aceste cinci litere e exprimată întreaga tragedie a poporului bulgar, pe acest nume cad azi blestemele unui neam întreg, care a știut să-și trimeată la moarte pe fi săi cei mai buni pentru a-și desrobi frații. El e cel ce a pregătit drumul spre Cănoasa țarului Ferdinand biruitorul, în el e intrupată pedeapsa lui Dumnezeu. „Căci Dumnezeu înfrânge fudulia semeșilor” zice bătrânul cronicar Grigore Ureche.

E numai o lună decând Danew trece de cel mai abil diplomat al popoarelor balcanice, numai câteva săptămâni de când acest suflor de zarzavagiu cu zburile unui Bismark voia să îndrepteze cu cuvântul său autoritativ harta Peninsulei.

Greșala lui Danew a fost că amestec de victoriile armatelor bulgare, nu și-a dat seama că acestea în mare parte se datorase slăbiciunii turcești. Astfel orice prevedere i-a lipsit și el nu și-a închipuit, că îngânații generali bărboși, cari au cucerit Tracia, vor putea fi izgoniți din Macedonia, unde sabia nu mai tăia într'un putrigaiu, ci avea să lovească în piepturi oștelite de același ideal național.

Dar dacă nimeni nu era în stare să prevadă cui va zămbi norocul în acest războiu dat între potrivnici cu forțe egale, s'a făcut o altă greșală și mai mare, care a trebuit să fie răsplătită.

A fost politica lui Danew față de Români.

Danew, care ne cunoștea slăbiciunile, nu ne-a cunoscut și țaria. El știa că Românii din fire drept, blând și generosi. Din momentul când popoarele balcanice au pășit împotriva Turcilor ca să elibereze pe unii lor subjugăți, Românii de bunăcredință le-au urmărit cu simpatie sfârșitul lor, deși politica de stat a României suferea o slăbire prin înfrângerea Turciei Europene. Dar Românii e generosi, ei se încălezește de o idee mare; el e drept și nu pizmuește izbândirile meritats. Danew știa că România

nu va porni un războiu nepopular de dragul câtorva kilometri și de aceea a crezut că poate nesocoti pe acest vecin, pe care l credea și el, ca toată lumea de altfel, copilul ascultător al Vienei cochete.

Și astfel s'a întâmplat că Danew, având să împartă provinciile, s'a calicic la câți-va kilometri în jurul Silistrei. Când revolta pentru această zgârcenie de băcan și pentru această bruscare fațășă făcă ca să se curme și răbdarea proverbială a Românului, diplomații Români au ținut încă un moment în frâu masele care cereau să pedepsească sumeția bulgărească și au trimis la Sofia sfatul binevoitor să se împace cu aliații. Dar Danew a luat și această ținută omenoasă drept o slăbiciune și n'a ascultat-o. Atunci s'a deslanțuit furtuna, și când Regele Carol a iscălit decretul de mobilizare, soarta Bulgariei a fost hotărâtă. Din momentul ce pontoanele se legau unul de altul spre a face pod peste Dunăre Capitanului, Sârbii și Grecii au început să învingă oștile bulgărești...

Când sosiră telegramele despre înaintarea Turcilor spre Adrianopol, un jurnal din Pesta scrisse că parcă asistăm la un spectacol de cinematograf, în care filmul, după ce a arătat înaintarea Bulgarilor la Kirkkilisse, Lüle-Burgas și Rodosto, începe a se suci în mod invers și vedem acum pe Turci pe drumul dela Rodosto la Lüle-Burgas și Kirkkilisse.

Și gândindu-ne la Danew ne vine în minte un alt nume, și aceasta cuprinzând în cinci litere întreaga tragedie a unui alt popor.

Tisza!
 Simbolul trufiei care orbește, sfidarea pedepsei lui Dumnezeu. Și acest diplomat celebru, s'rbătorit în țara lui și cu nume răsunător peste hotare, care nu de mult s'a crezut dator să traseze din parlamentul din Pesta liniile de conduită a politicii externe a monarhiei, va fi odată, — și nu peste mult, — pe buzele tuturor Maghiarilor. Și fiecare se va grăbi să arunce asupra lui toată vina unei politici de sinucidere națională.

Mersul triumfal al Maghiarilor n-a fost atât de repentin ca cel al Bulgarilor. Ei au mers ceva mai încet, dar izbândirile lor n-au fost mai puțin dureroase. Căști-gând redută după redută în politica internă a monarhiei, ei n-au lăsat vieți de oameni, dar au lăsat ceva mai scump: omenie, principii egalității, suflet curat; în schimb s-au inficiat cu acel baccil care nu seceră năprasnic ca holera războaielor, ci distruge lent și sigur: Jidovimea.

Îmbătați de victoriile lor, ei nu-și dau seamă că ele nu se datorase atâtea dibăciși strategianilor lor impintenați, cât stărilor nenormale din Cislaitania. Orbș ei dau înainte și comandă jandarmilor să implante baioneta în pieptul Valahului ce-și apără legea și limba, luând și ei drept slăbiciune blândetea noastră. Căci Tisza ne cunoaște tot atât de puțin ca Danew și crede că e vremea de a preocupă cu noi.

Suntem siguri că paralela aceasta, pe care i-o punem mai ales lui Tisza înaintea ochilor, nu va ajuta și avertismentul serios ce i-l-a dat deslanțuirea forțelor României cu ocazia mobilizării

pentru o idee nepopulară nu-l va schimba. Ochii i sunt acoperiți cu o ceață pe care n-o pot opera celebritățile din Viena, căci cel ce i-o trimite e o Forță mai înaltă, care vrea ca cupa plină să debordeze.

Dumnezeu care într'un an ne-a luat pe Caragiale, pe Cerna și pe Iosif, ni l-a dat pe Danew și — pe Tisza.

Și par'că văd filmul succinduse în sens invers. Hajdudorogh, votul universal, lex Apponyi, memorandumul... și văd alte multe, multe.

Dualismul și trialismul. În zilele șoviniste e mare bucuria. Ci că M. Sa s'a declarat pentru dualism și aceasta e o osândire a trialismului, solicitat și propagat de slavii de sud. Declarația M. Sale a apărut în actul de numire al bar. Skerlecz, ca comisar regesc al Croației. Contra obiceiului de până acum, în actul de numire a lui Skerlecz se dă și o îndrumare în ce direcție are să-și desvolte activitatea noul comisar.

Pe lângă obiceiuita formulă de până acum: »La recomandarea ministrului prezident ungar Te numesc de comisar reg. în Croația-Slavonia« — actul mai cuprinde în continuare și următoarele: »și te însărcinez, să pregătești cât mai curând restabilirea atât de dorită a stărilor normale în Croația-Slavonia, pe lângă susținerea neechimbabilă a legăturii de drept public existent între Ungaria și Croația.«

Prin aceasta adresă — zice un ziar — dată baronului Skerlecz a răsunat cântarea de moarte a ideii trialismului.

Ni se par prea pripiți și prea naivi politici noștri dela ziare. Domnitorul ține negreșit la dreptul public de azi, dar cine știe ce va fi — mâne. Pentru ideea trialismului să face mare propagandă și, dacă interesele dinastiei și a monarhiei vor cere, se poate să se introducă nu numai trialismul, dar și un alt — *ism*, mai îngrozitor pentru șovinismul doritor de stăpânire, anume *federalismul* popoarelor.

Puterea economică a Germanilor și Românii din Transilvania. Ziarul »Wiesbadener Zeitung« care a publicat acum câțva timp un interesant articol al principelui Iohann Georg de Saxonia, prin care Austria era acuzată că a avut o atitudine nedemnă și nesinceră față Românii din Ardeal și față de România, publică sub titlul de mai sus următoarele:

Cât este de mare puterea economică a germanilor și a românii față de maghiarii în Transilvania, se poate vedea din următoarele date: sânt în Transilvania 36 de bănci cu un capital de 88 milioane coroane (inclusiv rezervele) și 97 bănci românești cu un capital de 22 milioane de coroane. Ambele aceste neamuri dispun deci de 133 de bănci cu un capital de 60 milioane în față a 144 bănci maghiare cu un capital de numai 45 milioane. Participarea la capitalul mobil este și mai eloquentă. Numai germanii dispuneau în 1912 de un capital de 357 milioane, iar restul de 306 milioane capital mobil care se află în Transilvania, se împarte între români și maghiari.

Aceasta arată, spune »Wiesbadener Zeitung«, cât de puțin îndreptățite sânt pretențiunile șoviniste ale maghiarilor. Maghiarii sânt inferiori în Transilvania nu numai în punctul de vedere numeric ci și economic față de celelalte naționalități, fără să mai vorbim de inferioritatea lor culturală.

Intervenția pentru pace a regelui Carol.

Regele Bulgarilor solicită ajutorul României. — Telegrama regelui Carol către regii Sârbiei, Greciei și către Sultan. — În ajunul conferenței pentru pace.

Suntem în toial pregătirilor pentru încheierea păcii.

România, grație intervenției ei hotărâtoare în actualul războiu și a rolului ei politic indiscutabil, care e recunoscut deopotrivă de statele balcanice ca și de Puterile mari, a ajuns factorul principal în ultimul act al desfășurării dramei balcanice. Cuvântul României nu numai că a fost ascultat, dar se impune pe zi ce merge în mod tot mai hotărâtor.

Ultimele pedeci puse de Grecia în calea încheierii armistițiului par a fi delaturate. Cererea telegrafică a guvernului grecesc, adresată guvernului României, de-a se încheia și armistițiul la București, a fost în parte împlinită. Guvernul român răspunzând eri la nota guvernului din Atena, a dat sfatul binevoitor, ca delegații statelor să decidă la Niș în mod prealabil încetarea înaintării trupelor și a ostilităților.

În același timp regele Carol, la cererea urgentă a regelui Ferdinand, a intervenit în același sens la regii Greciei și Sârbiei. Tot eri regele Carol a adresat și Sultanului o telegramă, prin care îi invită să dea ordin pentru încetarea înaintării trupelor turcești.

București, 11 Iulie v.

După cum v'am comunicat, guvernul bulgar a admis în mod oficial toate condițiunile României. Pe de altă parte s'a admis de către toate statele balcanice, ca tratativele pentru preliminăriile păcii, precum și pentru încheierea armistițiului să se facă la București.

Tratativele dela Niș.

Delegații intruniți la Niș, între cari și d-nii general Coandă și colonel Cristescu, au mandatul să grăbească încetarea ostilităților. Delegații vor avea la Niș un schimb de vederi asupra tuturor chestiunilor în legătură cu retragerea trupelor și demobilizarea. Cu acest material delegații vor veni la București și se vor pronunța asupra armistițiului. Ceeace a determinat cercurile interesate, ca și armistițiul să fie încheiat la București, e că se poate întâmpla ca în discuțiile ce vor urma să intervină chestiuni, cari să fie în directă legătură cu condițiile generale de pace, așa ca să fie nevoie de o consultare prealabilă a factorilor, cari au mistunea de-a trata și încheia pacea. La tratativele de pace, ce vor urma la București vor participa toți prim-ministrii, cari vor sosi la București deodată cu delegații, cari vor trata armistițiul, tocmai pentru a fi imediat în contact unul cu alții.

Un comunicat.

»Agenția Română« a dat publicității astăzi următorul comunicat:

»Deși preliminăriile de pace ar trebui iscălit în București împreună cu armistițiul, guvernul român, spre a ușura încheierea încetării ostilităților prealabilă, a dat misiune d-lui general Coandă să se ducă numai de cât la Niș, într'un întâmpinarea delegațiilor cari vin în București spre a lua parte la conferență.

»S'ar putea astfel că, chiar înainte de a fi iscălit armistițiul, să se ia măsuri prealabile spre a înlătura o nouă vărsare de sânge.

»M. S. Regele Ferdinand al Bulgariei a trimis eri M. S. Regelui României o nouă telegramă rugându-l să intervină pe lângă regii Sârbiei, Greciei și Muntenegrului spre a grăbi încheierea păcii; regele Carol a tele-

grafiast azi celor trei suverani stăruind pentru încheierea grabnică a armistițiului, o nouă vărsare de sânge între vechii aliați fiind de prisos și în stare să înrăutățească situația actuală.

Intervenția regelui Carol.

Precum v-am anunțat, regele Ferdinand al Bulgariei a intervenit pentru a treia oară pe lângă Suveranul României, — de astă dată prin intermediul legațiunii italiene — rugându-l călduros să intervie pentru ca ostilitățile să înceteze cât de repede și pacea să fie încheiată. Prim-ministrul Titu Malorescu a răspuns în numele Suveranului la această a treia rugăminte a regelui Ferdinand.

În același timp însă, Regele Carol a intervenit direct și personal pe lângă Suveranii Greciei, Sârbiei și Muntenegrului, trimițându-le o telegramă concepută în aceiași termeni pentru fiecare. Conținutul acestei telegramme este în resumat următorul:

M. Sa spune că a fost rugat de regele Ferdinand, ca să intervie pe lângă MM. LL. Regii celor trei state beligerante pentru încetarea ostilităților.

Îndeplinind această rugăminte M. Sa spune celor trei Suverani, că cunoștința ce o are despre situațiunea generală și despre raporturile dintre Puteri, îl îndreptățește să vadă că Puterile nu vor admite o prea mare diminuare a Bulgariei. În consecință Suveranul își ține de o datorie atrăgând atenția Suveranilor, căroră le telegrafiast, asupra stărei precare în care se găsește azi Bulgaria și care necesită încheierea armistițiului.

Regele Carol asigurând pe MM. LL. de amiciția ce Le-o păstrează Le exprimă credința și dorința ce-o are, că vor proceda astfel în cât echilibrul în Balcani să nu fie turburat. M. Sa încheie telegrama Sa spunând că ori ce nouă vărsare de sânge ar agrava situațiunea.

Este evident că intervenția acestor marinimosă a Suveranului României este o dovadă mai mult că România n-a urmărit de cât o pace durabilă dar în același timp și o pace echitabilă pentru toată lumea.

În același zi regele Carol a trimis o telegramă și Sultanului, în care îi atrage atențiunea, că înaintarea armatelor turcești face o foarte nea impresiune asupra Puterilor mari, ceeace nu este de loc în interesul Turciei. În consecință este de dorit, ca Sultanul să contramandese înaintarea trupelor imperiale turcești

Condițiunile României acceptate.

Prim-ministrul Malorescu a primit eri telegrama guvernului bulgar, prin care li se notifică, că Bulgaria primește toate condițiunile puse de România.

În telegrama sa, ministrul de externe al Bulgariei Ghenadieff, după ce își exprimă mulțumirea că guvernul român s-a grăbit să răspundă, declară că guvernul bulgar e de acord cu punctele principale cerute de România și că nu prevede nici o dificultate pentru cel secundare.

Ministrul de externe al Bulgariei cere concursul României pentru ca să se grăbească încheierea armistițiului și a păcii și astfel să se pue capăt vărsărilor de sânge.

D-l Ghenadieff adaugă apoi, ca simpatia și bunăvoința cu care guvernul român

a răspuns la dorința Bulgariei de a relua relațiile de prietenie cu România și eforturile făcute de a grăbi pacea...

O desmințire.

Serviciul supravegherei știrilor din Ministerul de război, publică următorul comunicat:

Toate svonorile relative la pierderile ce ar fi suferit armata noastră în lupte și cari au fost afirmate de un ziar de dimineață sunt neadevărate.

Pentru ultima oară rugăm publicul să țină seamă de declarațiunile noastre făcute în buletinele anterioare...

În consecință publicul are mijlocul de a controla prin buletinele noastre știrile publicate și svonorile cari circula relativ la armată.

Ziarele sunt pentru ultima oară rugate să controleze la biroul nostru toate svonorile înainte de a le da publicității.

Ministerul nu ia răspunderea de cât pentru buletinele sale oficiale cari reprezintă cu exactitate faptele întâmplate pe teatrul de operații.

Aviatorul Vlaicu la cartierul general.

Din ordinul ministerului de război, Miercuri dimineață aviatorii d-nii: inginer Aurel Vlaicu, cu aeroplanul său propriu și lt. Frolopescu...

Ambii aviatori români au atins recordul de înălțime în regat, zburând la 1000 m. de sol.

Importanța acestui zbor din punct de vedere militar este cu atât mai mare cu cât înălțimea pe care au atins-o cele 2 aeroplane...

Cei 2 aviatori au trecut Dunărea făcând importante recunoașteri în Bulgaria, cari au fost apreciate de comandanții militari aflați în cartierul general al armatei române.

Zborul de înălțime, cu pasager al d-lui lt. Protopopescu a avut importanța sa specială, prin misiunea ce i-s-a încredințat de către comandanții militari și de care s-a achitat într'un mod minunat.

Același lucru se poate spune și despre aviatorul civil d-l Vlaicu, care cu această ocaziune, a dovedit încă odată perfecțiunea ireproșabilă și calitățile excelente ale aparatului său...

Este de notat, că cu ocaziunea războiului, pe când toți aviatorii români primesc retribuțiuni pentru zbururile lor, inginerul Aurel Vlaicu, a pus atât persoana cât și aparatul său, în mod cu desăvârșire gratuit...

Din cercurile militare se comunică că aviatorul principele Bibescu s'a retras în pace din sborul său întreprins la Plevna și că se află deplin sănătos la postul său.

O destăinuire.

Ziarul »Dimineața« face în n-rul de azi următoarea destăinuire:

Cu câteva zile înainte de declararea războiului, un vas austriac a debarcat pe malul drept al Dunărei arme și munițiuni aduse probabil din Austria sau Germania, pentru armata bulgară.

Imediat după ce armata noastră a trecut Dunărea, s-a pus în urmărire convoiurile de transport și divizia, care a tăiat drumul spre Sofia, a capturat peste o sută de care și camioane, cari transportau 180,000 de puști sistem Manlicher și câteva milioane de cartuse.

Toate aceste arme și munițiuni, furnizate Bulgariei de prietena noastră Austria, vor face parte din prada de războiu a României.

Și astfel pentru întâia oară poate de când există, Austria ne va fi îndatorat cu ceva... fără voia ei.

Știri diferite.

Ziarul oficios »La Romanie« anunță că soldații, cari au compus brigada pe care a capturat o divizia de cavalerie, au fost trimiși la vetrele lor după ce au fost dezarmați.

Singur ofițerii au fost aduși în București, de unde, eri dimineață au fost porniți spre Târgoviște.

Ziarul »Războiul« aduce știrea că eri s'a instalat un nou pod peste Dunăre pentru trecerea armatei române.

Punctul unde s'a făcut podul nu se comunică însă pentru a nu dauna înaltele interese ale apărării naționale.

Voci de presă.

»Le Temps« publică un articol de fond spunând că interesul general cere ca Orientul să nu mai fie turburat și aceasta ar fi cu atât mai mult în interesul Austriei, care nu trebuie să uite că milioane de slavi și de români sânt printre supușii ei...

Continuând ziarul arată că politica Austriei față de România a fost o politică de duplicitate. Îl aduce acuzarea că nu vrea să se asocieze la inițiativele liniștitoare ale puterilor, pentru că urmărește un echilibru balcanic special, favorabil numai ei, și cere Germaniei și Italiei s'o modereze...

Dovadă, e însăși presa germană, care a recunoscut că România și-a părrăsit docilitatea din cauza neajunsurilor ce i-a făcut Austria.

»Le Matin« publică un articol de fond intitulat »Motivul României«.

Incepe cu un istoric arătând participarea României în războiul rusoturc unde au salvat vulturul rus. Apoi »răspalta« României, care a fost răpirea Basarabiei și anexarea Dobrogei cu graniță deschisă. Venind însă nouile împrejurări, era pentru România chestie de demnitate și siguranță, ca să ceară garanții. De aci conflictul românobulgar, care a adus protocolul din Petersburg cu cedarea Silistrei.

Dar tocmai la aplicarea acestui protocol, bulgarii s'au purtat astfel, în-

cât s'au arătat ca o primejdie, și România nu putea să nu facă războiul. Acum, în mod logic ea trebuie să ceară Rusiei, Șumla și Varna. Austria nu va putea împiedeca aceasta și Europa nu poate uita că aceasta ar fi răsplata pentru eforturile României din 1877.

Din comitatul Cojocnei.

Apel.

cătră membrii români ai congregațiunii municipale din Cluj.

Luni, în 28 a lunii corente se instalează în orașul Cluj noul comite suprem al ambelor municipii: al comitatului și al orașului, a cărul operă patriotică-națională pe semne va fi inaugurată cu înălțarea unei parohii gr. cat. ungurești în Cluj. Cum ați publicat și D-V. de câteva zile umblă prin această fostă capitală a nefericitului Ardeal doi argași ai vlădicului haiducesc, ca să adune subscripții pentru curtea regală și Vatican dela poporeni...

Un cuvânt și cătră mai marii bisericii noastre. Unde sunt Arhieriei noastre? Contrarii lucră din războiul nostru?

Dincâmpie.

Bandiții condeului.

O perfidie a »Leib-journalului« lui Tizza — »Az Ujság« din Budapesta.

In atențiunea presei din Regat.

De când cu intervenția militară a României în războiul actual, asistăm aproape zilnic la un spectacol scârbos, pe care ni-l oferă presa maghiară.

Operațiunile armatei române, admirate și comentate de-o lume întreagă, nu sunt de loc pe placul perciunaților gazetari șovinisti, cari în orbia și neputința lor păcătoasă par cuprinși de fiorii morții în fața avântului eroic al regatului român și în fața rolului extrem de important, pe care-l joacă astăzi România în desfășurarea evenimentelor din Balcani.

Lipsiți de ori-ce bun simț și îngâmfați la culme, aidoma ca Bulgarii, ei își revarsă balele veninoase și pline de ură asupra armatei române, căutând în chipul acesta perfid să infiltreze în sufletele cetitorilor ura cea mai grozavă în contra regatului vecin și în genere în contra neamului românesc.

Cât timp aceste atacuri le vedeam plasate în fluicile de bulevard ca »A nap« etc. nu le-am dat nici o atențiune, căci cu nebunii și descreațiunii ne putem prinde mîntea. Vedem însă acum, spre surprinderea noastră, că atacurile perfide în contra armatei României, statul cu care Monarhia noastră trăiește astăzi încă în relațiuni de strînsă prietenie, au trecut chiar și în ziarul cel mai de căpetenie maghiar, în ziarul budapestan »Az Ujság, organul de predilecție al prim-ministrului Tizza Pista, faimosul »Împăciuitoar« al Românilor.

In n-rul de alaltăeri (23 Iulie) al acestui ziar găsim o corespondență de 2 coloane sub titlul »Mica senzațiune dela hotarul României« în care trimisul special al ziarului amintit — un descreerat — publică din gara Freldeal cele mai mari infamii la adresa Românilor din regat și a armatei române.

Ni-e scârbă să reproducem în întregime toate perfidiile, cu cari debutează trimisul lui »Az Ujság«. Reținem numai următoarele constatări:

»Zilnic se refugiază prin gara Freldeal în Ungaria 3-400 Români...«

Iar la alt loc:

»...Soldatul român nu că produce teamă dar e de-adreptul o figură de compătimiti.«

»Soldatul român e un sotu de soldat, care aduce cu el din urmă hamal din Budapesta... și se tem Români (din România) de noi, deși n'avem nici un soldat în Freldeal...«

»...România a mers în războiu, ca o cântoură șvabii, cari în număr de șapte au atacat un ie-nure.« etc. etc.

Pe deșteanul României, viteazul dela Grivița și Plevna, astăzi sentinela puternică și neadormită pentru restabilirea ordinei și păcii pe câmpiile sângeroase balcanice, singurul element de ordine și umanitate în haosul balcanic, — n'avem lipsă să-l luăm în apărare în contra perfidiilor murdare a cutărui reporter maghiar. Datorința ne este însă să atagem atențiunea ziarurilor din România și a bărbaților politici ai țării românești asupra acestor atacuri scârboase, cari se aduc României de cel dintâi ziar maghiar, organul premierului Tizza, tocmai în momentele când bărbații de stat ai

României și brațele vânjoase ale armatei române sunt în plină lucrare pentru readucerea păcii și liniștei Europene.

Din parte-ne am luat măsuri, ca articolul defaimant al ziarului »Az Ujság« să fie publicat în extenso de întreaga presă a României și să ajungă la urechile locurilor competente.

Tinerimea slavă. Societățile studenților slavi dela universitatea de Viena au adresat o rugare cătră studenții slavi din sudul monarhiei, ca să se întrunească toți studenții slavi din monarhie în o reuniune comună.

Bravă tinerime!

Ambasadorul monarhiei noastre din Petersburg, contele Thurn Valsassina va fi absolvat dela postul său, din cauze sanitare. Urmășul lui nu e designat încă.

Mai nou.

Pe câmpul de războiu

incă nu s'au contramandat până eri înaintările armatei. Sărbii au ajuns până la 9 chilom. de Vidin și au ocupat fîntul din împrejurimi. In Macedonia ninge de 2 zile. Intre Kumanovo și Egripalancu au înghețat numeroși soldați.

Turcii au ocupat orașul Dedeagaci și au făcut prizonieri pe toți funcționarii bulgari. Marele Vizir a făcut alaltăeri următoarea declarațiune în fața unui ziarist:

»Nu sunt în stare să opresc înaintarea trupelor.«

In Sofia situația e foarte nesigură. Ocuparea Adrianopolului de către Turci a produs o agitație extremă. Sunt temeri, că va izbucni revoluția. Regele Ferdinand a plecat în orașul Vranja.

România și Franța.

Sub titlul de mai sus, marea revistă franceză politică și literară »Les Annales«, publică o relațiune călduroasă și interesantă asupra țării românești, datorită d-lui Auguste Dorchain. Scriitorul francez face pe scurt istoria țării începând dela 1877, descrie frumusețile Sinaii cu pană de măestru și preamărește ospitalitatea românească și dragostea neîncreștată manifestată de Români Franței, cerând ca și țara sa să răspundă mai bine iubirii românești.

Din cuprinsul paginilor sale reproducem următoarele:

»România! Toți cei cari au călcat cu piciorul pe pământul acestei nobile țări și s-au pus cât de puțin în atingere cu poporul ei, ar voi ca România să ocupe în gândul Francezilor un loc mai mare decât acela ocupat până acum. Și mai cred că în aceasta ar fi unul din cele mai mari interese morale ce Franța ar putea să aibă în Europa. Nu ne aducem aminte în destul noi Francezii că 'n orientul Europei încon-

Amintiri din războiul pentru independență.

— Spionieri din admirabilul volum »Amintirile mele din războiul pentru independență« de St. G. Sergent apărut zilele acestea în a șasea ediție.

Trecerea Dunării.

Intr'o seară izbuclnră prin taberile vecine strigate de ura ce nu se mai sfârșeau. Ne-am dus și noi într-acolo și am aflat că Domnitorul nostru Carol venise fără veste în tabără.

Disciplina și ordinea cere că la un asemenea prilej Capul oștilor să fie primit cu anume onoruri și ceremonial. Dar Domnitorul Carol venind fără veste ostașii nu mai avură vreme să și la armele, să se rânduiescă, să cânte muziclle, și altele. L'au întâmpinat care cum se afla înconjurându-l toți din toate părțile în strigăte războinice de se zgudură și cerul și pământul. Și aceasta fără vre-o poruncă sau pregătire din partea șefilor; și, numai dintr'un îndemn pornit din adâncul acestor suflete simple și curate.

Măria-Sa Domnitorul s'a adăpostit sub un cort; tocmai sub cortul

comandantului nostru de baterie. Ostași, din toate armele, înconjoară cortul și urările nu mai conțenesc. Cățiva înjghebari în dată un cor și cântară cântece vitejești în fața Domnitorului care părea foarte mulțumit și voios văzând dispozițiunea războinică a ostașilor.

In sfârșit unul din ofițerii ce 'L însoțeau ne spunea că din ordinul Mării-Sale să fim gata că peste câteva zile vom trece Dunărea pe la Corabia.

La această veste chiotele și strigătele de bucurie izbuclnră și mai puternic că de bună seamă că s'au zguduit chiar și zidurile nebriuite ale Vidinului.

Nu mai era entuziasm, era delir! ... Ostașii să îmbrățișeau unul pe altul, și pe mulți i-am văzut cu ochii în lacrimi.

Plecând Măria-Sa, ostași l'au petrecut până afară d'n tabără: și cântând și chiudind îl făcură tot felul de bune urări. Și după ce a mers pe jos o bună bucată de drum înconjurat de ostași s'a suit în trăsură și a pornit foarte voios la cuarțterul general dela Poiana.

Veselia a ținut mult și după plecarea Mării-Sale. La sunetul fluierului s'au jucat Hora, Sârba, Brăul, Căz-

ceașca, până și Cățeaua un joc poznaș obișnuit numai printre oșteni.

Miezul nopții trecuse de mult și ostașii tot ar mai fi petrecut de noi i-ar fi îndemnat ofițerii să se culce. Și această petrecere s'a făcut fără via și fără rachiu. ba încă și apa ce se mai găsea era fiartă de căldură.

Intr'adevăr că peste câteva zile am și pornit la Corabia. Erău niște călduri grozave cum nu mai pomenim; totuși pedestriștea mergea cântând în cor: »Oștile stau față'n față, strânse'n câmpul de război.«

Pentru întâia oară auzeam acest cântec și mi-a rămas întipărit în suflet pentru t.deauna.

Dar și Dinu Ion al nostru nu se lasă, el tunar, să-l întreacă piotași și Curcanii; și pe glas de Doină iscu-dește dela el un cântec cu care lasă pe jos toată pedestriștea: Iată-i:

Foaie verde matostat M'au pornit la Calafat De-aci la Corabia Și mi-a spus toată lumea Că mă trece Dunărea. Maică măicuța mea De 'i vede-o pe Lina Pe Lina lui Macovei Să nu plângi în fața ei Să nu plângi și tu jolești

Doar în treacă să 'i vorbești De mine să 'i pomeniști De 'i vedeă că se ntristează Și din ochi că lăcrimează la-o maică și-o sărută; Ea 'i va fi noră iubită; Din război de voi scăpa Cu viață maica mea. De 'i vedeă că nu se uită Nici clipește din ochi verzi Fă-te mamă că nu vezi. Maică, măicuța mea Azi mă trece Dunărea.

Și astfel cânta Dinu Ion, un țaran ce nu știa nici să scrie nici să citească, și habar n'avea de Lermontov, care îmbracă aceeași idee într'o formă mai artistică și mai desăvârșită.

Pentru călăreții drumul era mai ușor dar din pedestriștea mulți cădeau leșinați de căldură și oboșea pe cari 'i adunau din urmă în trăsuri anume pregătite.

Am poposit o seară la Orlea un sat mic în apropiere de Corabia. Și a doua zi Duminecă ne-au dus la Biserica din sat ca să ne împărțim cu Sfintele Taine.

Înainte de împărțanie preotul,

un om în vârstă ca de patruzeci de ani, ne-a ținut o frumoasă cuvântare

Nu o pot da întocmai această cuvântare dar printre altele zicea cam următoarele cuvinte:

»Dragii mei, dacă astăzi vă împărțăm cu trupul și sângele Mântuitorului nostru Isus Christos, nu trebuie să vă închipiți că vă pregătiți numai de cât de moarte. Nu trebuie să vă descurajați. Ba încă trupul și sângele Domnului să vă dea curaj ca să înfrunțați cu bărbăție toate primejdiile și grutățile războiului, pentru binele neamului nostru, precum și Mântuitorul a suferit de bunăvoie chinurile cele mai grozave pentru binele omenirii. Trebuie să știți dragii mei că nu toate gloanțele omoară, că atunci s'ar lua în cinci zile o împărăție. Multe gloanțe să și duc și în vânt. Dar după cum este de adevărat că nu veți muri cu toți tot așa este de adevărat că nu veți veni cu toții. Trece prin apă și te uită dar 'mi-te prin foc. Și de acia este bine ca omul să fie pregătit și sufletește. Să nu vă înfricoașiți de Sfintele Taine. Numai osândiți la moarte se înfricoșează. Voi nu sunteți osândiți la moarte. Acea care moare vitejește pe câmpul de războiu este fericit, că și-a făcut datoria apărându-și patria, pă-

Jurat de popoare, cari toate ne sunt prietene, de sigur, dar cari n-au cu noi nici o afinitate etnică sau lingvistică — ruși, unguri, sârbi și bulgari — trăiește un popor latin, tot așa de latin ca și Italianii, Spaniolii, ca și noi înșine, un popor răscălit din amestecul celor din urmă. Dăci autohtoni cu colonii Romani, pe cari în anul 101, împăratul Traian, după ce a biruit pe Decebal, îi aduse din Spania, Italia și Galia, ca să populose iarăși Dacia.

»Nu prea știm noi Francezii, că printr-una din minunile istoriei și ca o probă uimitoare a neștergerii urmei latine, poporul acesta, al cărui teritoriu a fost vreme de șaptesprezece veacuri, aproape continuu cucerit, a știut să-și păstreze, în contra oricărei verosimilități, idealul latin, credința în liberarea-i definitivă, în fine limba sa, fică a aceluși sermo rusticus care i-au fost adus de către legionarii din Roma.

»In zadar, cu începere din secolul III, trecu peste el valul gepizilor, sarmăților, goților, hunilor, saxonilor... și, până la mijlocul secolului XIX, al turcilor, al austriacilor, al rușilor: poporul român rezistă. Generațiunile își transmit una alteia zicătoarea: »Apa trece, pietrele rămân« și încă și p'această-laltă: »Românul nu pierie!«

»Pietrele au rămas și Românul n-a pierit. Dar pentru ca să-și îndeplinească visul său întreg, a trebuit să treacă nu mai puțin de șaptesprezece veacuri de credință, de vitejie și de voință.»

Un ecou.

Dela aniversarea de 25 de ani de dascăle a învățătorilor Nic. Lepedeanu și Daniil Martin, ni se mai trimit următoarele impresii:

Mult Onorate Domnule Redactor!

Conferența învățătorilor români gr. ort. din Săcele a serbat în 25 Iulie v. iubilulei de 25 de ani împliniți în cariera învățătoarească a colegilor Nicolae Lepedeanu și Daniil Martin.

Acest act, a fost condus de d-l protopop al Brașovului Dr. Vasile Saftu, prezenți fiind, cu mici excepțiuni, toți învățătorii din tract, preoții: Ioan Puscu, Zenovie Popovici, Octavian Simțion și Ioan Oan-rea, (a bătut la ochi absența preotului local I. Broju); doctorul Teodor Șărbărea, drnd. G. Pășcu câștiga reprezentanți ai comitetelor parohiale și alții.

La 4 oare p. m. corpul învățătoresc din Săcele aștepta la gara din vârstă sosirea șefului iubit, care însoțit de dir. p. Ioan D. riu, de directorii: Ștefan Popovici, Radu Pășcu și de întreg corpul inv. al școlii primare din Brașov, a fost primiți cu însuflețite strigăte: »Bine-ai venit!« și »Să trăiască!«.

A urmat imediat serviciul divin în biserica din Dârste, pontificat de șeful tractului Dr. V. Saftu, la care au luat parte afară de cei menționați mult popor și tinerimea școlară.

Felul, cum servește protopopul Saftu, te umple de pietate și evlavie și te face să uiți în acest timp »toată grija cea lumească«, sugerându-te și înălțându-ți sufletul...

A fost un moment din cele mai înălțătoare acela, când protopopul în-genuchină în ușa altarului a rostit o rugăciune, mulțămindu-l pe Dumnezeu, că le-a ajutat celor 2 iubitlanți să împlinescă 25 de ani de muncă în greaua, dar frumoasa carieră învățătoarească,

implorând ajutorul Celui Atotputernic, să le ajute și de aici înainte întru împlinirea datoriei față de neam și lege, mai rugându-se pentru sănătatea soțiilor și a copiilor lor.

Rugăciunea protopopului Saftu a stors multe lacrimi... Aici m'am gândit, că ce bine ar fi, să apară din când în când »cei mari« între cei mici să-i mângâie, (cum face protopopul Saftu!) »căci sufletul mare, tot mare rămâne și între cei mai mici...«

După rugăciune, protopopul a ținut celor doi sărbătoriți o vorbire, scoțând la iveală rolul învățătorului român față de neam și legea strămoșească, felicitându-i și dorindu-le încă mulți ani de muncă rodnică.

A urmat apoi vorbirea preziden-tului conferenței învățătorilor din Săcele, Savu Luca, care a arătat, cum munca cinstită își are răsplata în cer și pe pământ, oferind sărbătoritorilor câte un tablou comemorativ. Celor promerse a răspuns emoționat Daniil Martin.

Cu acestea, partea primă a serbării s'a terminat Continuarea s'a făcut la banchetul dat în onoarea lor, unde între toate și cântări s'a petrecut până la 10 oare seara, când protopopul a ridicat masa, plecând încun-jurat de învățătorii săi la Brașov. În decursul banchetului cineva a poment numele regretatului prot. V. Voina, la al cărui nume protopopul Saftu propune, și asistența să ridică...

Tot în decursul banchetului protopopul nostru a cetit mai multe telegramme de felicitare la adresa iubilantilor, între cari pe cea a d-lui Andreiu Bărseanu, al cărui nume a fost acoperite de ovații îndelungate...

O adâncă impresie a produs scri-soarea d-lui Dr. Voina din Sibiu, adresată învățătorului D. Martin ca fost elev al dânsului. Această scrisoare l-a făcut pe d-l Voina cunoscut învățăto-rilor din tract, cari l'vor stima și iubi. Învățătorului Nicolae Lepedeanu li multămește un alt elev de față, drand. G. Pășcu făcând o vie impresie.

Scriu acest raport, nu ca să fac »sfârșit țării« cu trebile noastre intime și mai ales cu activitatea noastră modestă, ci l scriu, să se v'adă, că protopopul Brașovului P. O. D. Dr. Vasile Saftu e acela, care a venit cu »inimă curată și duh drept« între noi, e acela, care conduce cu dragoste e-vanghelică, e acela care astfel și să-i prepușcă învățătorii, îndemnându-i astfel tot la m'ă intensivă muncă, e acela, care »un vânt de biruință spulberă răul vîil, făcând să se sălăș-luească »duhul adevărului« din ul dragostei și al buniei înțelegeri în tractul său, ridicând prestigiul învățătorimeii noastre la orice ocaziune.

Dea D-zeu neamului, bisericii și școlii mulți protopopi ca protopopul Dr. Vasile Saftu!

Satulung, la 1 Iulie v. 1913.
V. Ioan.

ȘTIRI.

12 Iulie, 1913.

Darea rezerviștilor concentrați. Se anunță oficial, că ministrul de finanțe a adresat tuturor direcțiilor financiare o ordinațiune prin care li se aduce la cunoștiință ca să amâne încasarea dării de a rezerviștilor și rez. supl. concentrați pentru serviciul militar extraordinar — conform §-lui 43 din legea de apărare a țării și dacă respectivii se vor reîntoarce la familiile lor, să se amâne cu încă 3 luni aceste încasări. La cererea proprie a acestora, li se poate accorda încă termen de un an pentru plă-tirea în rate a restanțelor.

rinții, soția și copilații, de cruzimile vrăjmașului! Este fericit că numele lui se va pomeni, și la biserică și în toate părțile, în vecii vecilor. Este fericit că sufletul lui se va duce de-a dreapta Tatălui cereesc. Dacă fiecare din voi s'ar feri mișelește de moarte, dacă fiecare din voi n'ar înfrunța moartea în față, atunci turcii vă vor gonii ca pe niște netrebniți, vor trece în țară, și vor măcelări pe toți aceia ce i-ați lăsat în urma voastră. Că turcii sunt păgâni și la legea lor cea păgânească stă scris că tot ce nu e musulman trebuie să piară.

Abia sfârșește prootul că sergentul Târel Constantin, un Gorjan mândru și înalt ca un brad, li și răspunde: »Dar lasă părinte că le arătam noi turcilor!... Avem ac și de cojocul lor.«

Preotul surăde, mulțumit că vorbele sale n'au fost în zadar, sau, dintr-un simțământ de mândrie națională. În același zi am plecat din Orlea și seara am ajuns la Corabia unde am

așteptat câteva zile până să ne vie și nouă rândul ca să trecem Dunărea.

La Corabia primesc încă o scrisoare dela mama, prin soția unui ofi-ter ce venise să-și ia ziua bună dela bărbatul ei.

Lumea pentru mine se sfârșea la țărnul Dunărei. Și o scrisoare dela mamă în clipa de a pune piciorul într-o țară necunoscută, vrăjmașe, e ceva nespus de atingător.

Mi s'a frângea inima de jale, dar m'am stăpânit și n'am arătat în fața acelei femei cea mai mică slăbiciune. Ea încă râdeam și spuneam la glume, prefăcându-mă că mi bat joc de cele mai duioase și înflământe omenești.

Ea s'a mirat de atâta nesimțire. »Te uită la el — zicea cu ciudă — biată m'asa plânge de se prăpădește și el stă de glume!... Să știi dela mine, băete, că deși n'ai muri dar nici zdră-văn n'ai să te întorci acasă.«

Profecția ei s'a împlinit.

S'a m'aniat văcarul... Despărțământul Reghin al »Asociațiunii« a aranjat, cum se știe, în 16 I. c. un concert în Reghin, cu concursul cântăre-ților de operă: dșoara Ana Barbu și dnl Mărcuș și Orișan. Concertul a succedat splendid în toate privințele și aceasta se vede, că i-a supărat pe pu-ținii »patrioți«, cari s'au pripăsit în a-cel orășel săsesc-romănesc. Unul din ei, cuprins de »furore hunnic« își a-rată slova în un articolăș publicat în fițuca »Marosvölgy« ce apare în Re-ghin. În un ton de surugiu bajocurește limba română și pe artiștii noștri, că pentru ce n'au publicat anunțul con-certului și în limba lui Arpad și nem-țește, căci doar ar fi participat și ei, chipul corespondentului, la concert. Co-respondentul, care iscălește »loghall-gató«, să ia la cunoștiință, că publicul românesc nu are lipsă de participarea unor astfel de oameni, cari se dimit a scrie despre noi în felul notiței din »Marosvölgy« și de altfel să-și însemne proverbul românesc, care se potrivește aci: S'a m'aniat văcarul pe sat și satul nu simte nimic!

Atașajii militari și corespondenții de ziare la Corabia. Alaltaeri au plecat cu iachtul regal »Stefan cel mare« din Giurgiu spre Corabia, unde e cartierul general al armatei române, atașajii militari străini și corespondenții de răz-boi ai diferitelor ziare:

Atașajii militari sunt următorii: colonel Iskübski, din partea Rusiei; co-lonel Hranilovici din partea Austriei; locot. colonel Zyon din partea Angliei; locot. colonel Calafatovici din partea Serbiei; major Bronsart von Schöllend-orf, din partea Germaniei; major Ar-turo Sola din partea Spaniei; căpitan Pichon din partea Franței și căpitan Ferigo, din partea Italiei.

Iar corespondenții de ziare: căpitan Cecil Patings, dela »Daily Telegraph«; Carl Marilaun dela »Zeit«; Franosge Mac Culegh dela »Daily News«; Anker Hóxbro Kirchedy dela »The Politiken«; N. Ciocărdia dela »Universul«; Al. Ciurcu dela »Adevărul«; Dr. Caragiany dela »Epoca« și baronul Binger dela »Gross-Oesterreich«.

Din desp. Asociațiunii. Desp. »Sebeș« al »Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român« invită la adunarea generală cercuală, ce se va ținea în ziua de 20 Iulie v. a. c. la 2 oare d. a. în școala rom. din Pianul de sus.

Comitetul desp. »Tâșnad« al Asociațiunii invită la adunarea cere. a VII-a, urmată de petrecere cu dans, care se va ținea în 3 August st. n. a. c. în comuna Supurul de jos.

Reuniunea învățătorilor gr. cat. din comitatele Sătmar și Ugoția aparținătoare diecezei Gherlei invită pe onorari membri onorari, fondatori și ordinari precum și sprijinatorii și prietenii instrucțiunii populare la a XVI-a adunare generală ordinară, ce se va ținea la 7 August st. n. a. c. în sala școlii române confesionale din Seini.

Aspectul financiar al chestiunii balcanice. După »Le Journal« din 19 Iulie, interesul care domină întreg conflictul balcanic e interesul Franței, care este creditoarea tuturor statelor din Balcani: ea are în Serbia o creanță de aproape un miliard, în Bulgaria una de o jumătate de miliard, de aproape un miliard în Grecia și de două miliarde la Constantinopol.

Împăratul Napoleon I și scumpirea pâinii. În aceste vremuri, când plânge-riile contra scumpirii traului sunt ge-nerale, credem de interes a aminti cum a procedat, acum o sută de ani,

impăratul Napoleon I față cu chestiu-nea scumpirii pâinei.

Este vorba de anul 1812, mai înainte ca marele împărat să între-prindă istorica expediție în Rusia. După cum se știe, Napoleon era un observa-tor foarte atent și nu-i scăpă nici »scumpirea crescândă a pâinei«. Într-o seară el fu văzut la o mare serbare în Saint-Cloud, scufundat în gânduri în mijlocul oaspeților săi; în fine el ordonă ducelui de Basseno ca să con-voace un consiliul de miniștri, pe când el însărcinase în același timp pe Montalivet ca să facă o statistică asupra rezultatului ultimei recolte. Se văzu îndată că creșterea împăratului lucra febril. În consiliu, miniștrii începură să-și dea părerea. Montalivet declară că recolta este excelentă și se poate spera tot »binele«; alții se exprimă mai prudent, dar majoritatea miniștrilor se alătură la părerea optimistă a lui Montalivet. Împăratul ascultă liniș-tit toate părerile, fixând pătrunzător pe oratori. Când ei terminară, el zise încet:

»Așa dar, d-lor, vă spun că nu este adevărat că am avut o recoltă bună și aceasta este o chestiune se-rioasă. Dv. știți de ce importanță este pentru liniștea Franței și în special pentru Paris, ca să se poarte peste tot locul grijea de pâine. Am văzut zece scandalagii și aceasta nu s'ar fi întâm-plat dacă poporul ar avea m'ncare de ajuns. Trebuie să ne ocupăm serios și grabnic cu această chestiune. Gândiți-vă că chiar dacă recolta este mijlocie, totuși va fi încă destulă mizerie și chiar dacă ar fi recolta bună.«

Urmără câteva momente de liniște, apoi Montalivet zise: »Într'adevăr, Sire, n'aveți nevoie să vă neliniștiți. Pâinea poate să fie scumpă, dar ea nu va lipsi...«

Abia rosti aceste cuvinte Montalivet, când Napoleon sări în sus de pe fotoliul său și cu o privire amenință-toare să răsti la el cu un glas plin de m'nie: »Cum poți să spui așa ceva, d-le? Ce va să zică aceasta: pâinea va fi scumpă, dar ea nu va lipsi? Ce crezi d-ta, de ce mă preocup eu? De cei bo-gați? Absolut de loc! Ce mi pasă mie, dacă d-ta, d-le, ai sau nu pâine? Știu că pentru bani poți să ai totul în această lume.«

Vocea lui Napoleon deveni atât de violentă încât se cutremurară pereții. După o scurtă pauză Napoleon continuă cu un ton mai liniștit:

»Domnilor, când voi pleca din Franța, să nu uitați că prima idee a guvernului, pe care i-o las este: men-ținerea liniștei și bunăstării poporului.« Această scenă este un document clasic despre spiritul practic al mare-lui împărat! — G. Scurtu.

Din discuție politică la p'arliață. Notarul din Nagyeröd a fost încunoș-tințat alaltaseară că la o mică depăr-tare de comună a fost aflat lângă li-nia ferată un om în stare de inconș-tiență, căruiua roatele trenului li tăia-seră un picior. O comisie s-a prezentat la fața locului și a adus pe nenorocit în localul gării, unde revenindu-și în fire, rănitul a declarat că se numește Tot Imre și că e curelar în Hódság, de unde plecase cu trenul spre Sabadka. În tren călătoria cu trei sârbi cu cari a început să discute asupra învingerilor repu-tate de Sârbi. La un moment, sârbi înfuriați s-au repezit asupra lui și l-au îmbrâncit, aruncându-l din tren. Starea nenorocitului e atât de gravă, încât nu are nici o speranță de a ră-mânea în viață.

Regele vânzătorilor de suflet. Din Hamburg se anunță: Aici a fost prins vestitul negustor de fete, rus Iacobo-

vici, care nici el nu-și poate da seama de câte ori a trecut oceanul spre A-merica, unde a transportat și-a vândut peste o mie de fete, Iacobovici, care dispune de-o avere colosală, avea legă-turi cu o mulțime de agenți cari li a-jutau în mișeasca sa afacere. Poliția din Hamburg a avizat toate polițiile din capitalele europene ca să caute după complicitii lui Iacobovici.

Din Brașov și Țara-Bârsei.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat dela: D-nul Matei Boeriu, fost elev al școlilor noastre, funcționar în ministerul de domenii București, cotizația anuală 10 cor.; »Za-randeană«, institut de credit Boița (Huniedoara) ajutor 20 cor.

Primească marinimoșii donatori sincerele noastre mulțămite. — Direcț. școlilor medii gr. or. rom. din Brașov.

Muzică la promenada de jos. Săm-bătă la orele 5 1/2.

Cinematograf Merkur (Gowerbe-verein). Numai Duminecă în 27 Iulie 1/4, 6 și 8 oare se va reprezenta cea mai mare și cea mai interesantă dramă detectivă »Bandiții moderni« în 5 acte. Timpul de reprezentat 1 oră și jum. Afară de acest slager încă 3 filme de primul rang.

POSTA REDACȚIUNEI.

D-lul I. St. în Sălăște. Dacă odată am admis, astăzi când suntem convinși de con-trar, ne vedem siliți a declara, că procesul d-tale ne supără.

Nu publicăm. Banii, dacă i-ai trimis, iți stau la dispoziție.

ULTIME ȘTIRI.

București 25 Iulie. În tele-grama adresată Sultanului, regele Carol se provoacă la legăturile de prietinie și simpatie între ambele țări, cari li fac să atragă în mod binevoitor atențiunea Sultanului, că un nou război va fi urmat de multe desamăgiri pentru Poartă, căci Puterile mari nu vor accepta o astfel de schimbare teritorială, cu privire la care Europa și-a spus odată cuvântul decisiv.

Viena, 25 Iulie. »Wiener Allg. Zeitung« primește din sorginte oficială bulgară știrea, că trupele turcești au trecut vechiul hotar bulgăresc și înaintează spre lam-buli și de-alungul râului Vundșa.

București 25 Iulie. (Telegr. ur-gentă). Regele Greciei a răspuns re-gelui Carol, că arm'istițiul s'a va putea încheia numai după accep-tarea condițiunilor de pace de că-tră Bulgaria. Serbia menține a-celași punct de vedere ca și Grecia. Situația s'a agravat, deoarece tru-pele sârbe, grecești și turcești conti-nuă înaintările pe teritorul bulgar.

Petersburg, 25 Iulie. Intrare în Ru-siei în Armenia turcescă este iminentă. Se așteaptă numai rezultatul demersu-lui Fulerilor la Constantinopol.

Belgrad, 25 Iulie. Toți delegații pentru încheierea armistițiului au sosit aici. Ei vor pleca Duminecă la Buco-resti.

Proprietar:

Tip. A. Mureșianu: Branice & Comp Redactor responsabil: Ioan Brolea.

FRĂȚII SIMAY, Brașov, Târgul Grăului Nr. 3.
Proprietari EMIL BOLOGA și SOȚII Confectionăm costume în timpul cel mai scurt garantăm pentru fason.
Stofe, mătăsării, confecțiuni, bluze și rufărie solidă. — Trusouri complete. — Serviciu prompt și prețuri moderate. — Telefon Nr. 199.

Vă rugăm să priviți vitrinele la
LANG, ROSENTHAL & PALMHERT

Târgul boilor Nr. 1. BRAȘOV, Strada porții Nr. 4. (23-50)

**COVOARE
LINOLEUM
PERDELE**

TELLMANN & SPEIL
Târgul Grâului Nr. 8.

Îngrijim și așezarea de **Linoleum** cu lucrători experți.
Lucrările de **Linoleum** în Hotel Coroana sunt executate de firma de sus.

Pânzături, albituri de pat, se pot cumpăra cu prețul cel mai convenabil, în alegere mare, prețurile cele mai ieftine la

Moderne Solide Canapele, mese, scriitoare,
nașamente de odăi de dormit, lucrute perfect din lemn de stejar, și alt natural necesar vinde cu prețurile fabricii

DELTA

Întreprindere de industrie din lemn, atelier de tâmplărie în **Brașov, Strada Fântânii 52 a)** Colțul stradei Erzsébet, lângă tramvai.

Tot acolo se primesc și comande. 14-52

„TRANSYLVANIA“

bancă g. m. de asigurare, Sibiu (Nagyszeben) recomandă încheierea de

Asigurări pe viață
în condițiunile cele mai favorabile.

Pentru preoți și învățători români gr-or: dela școlotele confesionale avantajii deosebite.

Special de remarcate sunt combinațiunile următoare:

Asigurări mixte cu restituirea intereselor de 3% garantată.	Asigurări de pensuni simple și combinate cu asigur. unul capital
Asigurări simple și mixte cu participare la câștig de 40%.	Asigurări mixte cu plățirea necondiționat de 2-ori a capitalului

Asigurări de foc
deasemenea foarte ieftine.

Dela existența „Transylvaniei“ s'au plătit din partea ei:

Capitale asigurate pe viață.	Cor.	5458,689,43
Pagube de foc		5,456,645,67
Sumele asigurate pe viață erau cu finea anului 1911		11,740,710-
Asigurări de foc		133,667,241-
Capital de fondare și rezerve		2,603,400-

Formații și prospecte se dau gratuit prin direcțiune în Sibiu și prin toți agenții din comune.

Agentura principală pentru Brașov se află la d-1
— **H. Herman, Strada Porții Nr. 51.** —

Persoane versate în achiziții cu cercuri bune de cunoștință se primesc în condiții favorabile în serviciul institutului.

Cețiți și răspândiți

„Gazeta Transilvaniei“.

Apă minerală. Societate pe acții a birtașilor.

Recomandă apa minerală, scoasă după cel mai nou sistem din

Isvorul Bodoker Vilma

de medici recomandată pentru cura catarului organelor de respirație la boale învechite, are efect alinător și vindecător.

Isvorul „Bodoker Vilma“ e îngrijit după spiritul timpului de astăzi, apa minerală e eminentă răcoritoare dietetică și ieftină.

Administrația: **Strada Ofanilor Nr. 17. Brașov.**

Telefon 509.

(29-50)

Din cauza timpului de primăvară înaintat

vând cu prețuri scăzute articolele din deposit ca dantele, broderii, bluza, capote, ciorapi, hainuța de copii albituri de băbați și dame la

NEW-YORK Hala de vânzare

DEUTEL EMANUEL,

10-10.

Strada Porții No. 44.

F. NÖHMEYER, GRAVEUR

BRAȘOV,

Strada Orfanilor Nr. 5. în curte etajul prim.

Execută tot felul de lucrări de gravură, monograme pe tacâmuri și cișornice, sigile.

Specialitate.

Monograme tăiate pe perii, garnituri, giante și bastoane.

Firme pe metal cu litere negre pe uși, precum și pe mașini se execută toate înemărimile. 18-24

Sanatoriul Dr. Depner

Institut particular modern, pentru chirurgie și boale femești.

Strada Hirscher Nr. 15. a.

Amănunte dă medicul șef:

Telefon 507.

Dr. Wilhelm Depner.

Aviz.

La subscrierul s'afă de vânzare 4 piese de argint, curate de pre timpul lui Alexandru cel mare și Filip va să zică înainte de Cristos.

Prețul după învoeală, pre un preț bagatel nu se dau fără pre un preț bun.

Ioan Neagu, prect în Diassó u. p. Koneza. 3-3

O proprietate de vânzare.

Fe hotarul orașului Turda nu departe de oraș este de vânzare din mână liberă, o proprietate de 60 jugăre catrastale cu edificii economice comasată într'o tablă.

Eventual se dă și înarendă. Doritorii de a cumpăra sau a esarenda să se adresează către **Ioan Mésaros avocat în Turda** strada: „Kosuth tér nr. 13. 2-3

Pentru sezonul de primăvară și vară

recomandăm produsele noastre renunțate ca cele mai bune și anume:

Stofe de haine pentru domni Cheviot și Kangaro.

Stofe de costume pentru dame unicolor, desen, pentru paltoane, Duster și mantale de dame

Stofe Double Velours și Pimerstons pentru paltoane de eamnă și paltoane de eamnă și paltoane

Cheviot și Kangara negru pentru costume salou, fra și smoking.

Stofe Loden impenețibile pentru sport și costume de vânt

Stofe de uniforme pentru locot și voluntari

Pleduri pentru voiaj, cergă pentru voiaj, asuri, cai, covoare etc. etc

Fabrici de postav, mărfuri de modă și tricotaș.

WILHELMSCHERG & Cie

19-50 **posit de vânzare!**

Fabricate clasă prima I

Nr. 1856/not. 1913,

Anunț de licitare minuendă.

Primăria comunei Ujtohană în întreprindere pe calea licitațiunei publice care se va ținea în 2 August n- 1913 edificarea cumpănei comunale. —

Prețul de esclamară este 1599 cor, 70 ul. Doritorii de a participa la aceasta licitație sunt deobligați a depune vadiu în bani gata ori hărți de valoare 10% din suma de esclamară.

Planul de zidire, preliminarul de spese precum și condițiunile se pot vedea în cancelaria comunei Ujtohan unde va avea loc și licitarea minuendă—sub oarele oficiale. —

Ujtohan, la 19 Iulie n. 1913.

1-1

Primăria comunală.

Concurs repetit.

Pentru întregirea postului de **cantor** în parohia Brașov-Cetate, în protopresbiteratul Brașovului, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cor. 1000 salar, plătit în rate lunare anticipative plus venitele cantonale însumă de aproape 200 cor.

Cererile de concurs se vor înaintea oficiului parohial internul deschis, iar concurenții se vor presenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în biserică pentru a cânta și arăta dexteritatea în tipic. Nou alesul va fi obligat a ținea în fiecare zi vecernie și utrenie iar Dumineca, sârbătoarea și Vinerea eventual și înalte zile și liturgie.

Din zedința comitetului parohial ținută la 6/19 Iulie 1913.

Dr. Emil Dan secretar

Dr. N. Vecerdeș președinte

2-3

MOBILE BUNE

lucrate de măiestri din Brașov, — se capătă în asortiment bogat în

Hala de mărfuri a societății industriale din Brașov, (PODU BĂTUȘILOR) STRADA HIRȘER Nr. 1.

Pentru lucru solid și bun se dă garanție pe cinci ani.

(21-24)